Euroopa Liidu õigusloome

Euroopa Liidu õigusruum ei ole võrreldav riigisisese ega ka rahvusvahelise õigusruumiga. Euroopa Liidu õigus moodustab rahvusvahelises õiguses **omaenda õiguskorra**, mis on lahutamatu osa liikmesriikide õigussüsteemist. Nii sedastas Euroopa Kohus kohtuasjades **Van Gend en Loos** ja **Flaminio Costa versus ENEL**. Nimetatud kohtulahenditest tulenevad ka Euroopa Liidu õiguskorda iseloomustavad vahetu õigusmõju ja ülimuslikkuse põhimõtted.

Kõige laiemas mõttes tähendab vahetu õigusmõju seda, et Euroopa Liidu õiguse subjektide hulka ei kuulu mitte ainult liikmesriigid, vaid ka liikmesriikide kodanikud ja juriidilised isikud ning liikmesriigi kohtutes saavad üksikisikud ELi õigusele tugineda, kui see on piisavalt täpne, selge ja tingimusteta. Euroopa Liidu õiguse ülimuslikkuse põhimõtte kohaselt peab riigisisene õigus olema kooskõlas Euroopa Liidu õigusega ning vastuolus olevad riigisisesed õigusnormid tuleb jätta kohaldamata.

Euroopa Liidu õiguskord tugineb õigusallikatel, mille kaudu liit saavutab oma eesmärke. Euroopa Liidu õiguse allikad on kõik oma olemuselt erinevad ning esmase ja teisese õiguse vahel on võimalik moodustada hierarhia.

Käsiraamatu artikli viimane uuendus 22.10.2024